

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

Читалище „Съгласие“
Плъвен

в. „Плъвенски Гласъ“
излиза всеки неделя — сутринта.

ЦѣНАТА НА ВѢСТИНИКА ЗА ВѢ БЪЛГАРИЯ Е:

За година 8 лева
„шестъ мѣседа 4 „

ЗА ВѢ СТРАНСТВО:

За година 10 лева
„шестъ мѣседа 5 „

ЕДИНЪ БРОЙ 15 СТОТИНКИ.

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕН
ВѢСТИНИКЪ,

ОРГАНЪ НА ОКРЪЖНИИ КЛУБЪ
НА НАРОДНАТА ПАРТИЯ.

Отъ Редакцията.

Още нѣкога и ние свързваме седмата годишнина на издаването на вѣстника „Плъвенски Гласъ“. Трудноститъ, съ които е съпрежено издаванието на политически провинциален вѣстникъ, може всички да почувствува, а особено този, който е ималъ **ЩАСТИЕТО** да се нагърбва съ издаването.

Ние сме били повече отъ редовни, слъдователно имаме и правото да молиме почитаемите абонати, да бѫдятъ добри и ни издължатъ абонамента, още повече, когато ние това искаме слѣдъ истечение на годината.

Ако доброволно не ни се плати трудътъ, земали сме рѣшеніе, вѣ осененъ брой да обнадоваме имената, на всички добри приятели, които сѫ чели вѣстника ни и не искатъ да ни платятъ.

Редакцията.

ЗА ПРОДАНЪ КЖЩА И ДЮГАНЪ

Извѣствамъ на интересуващите се, че продавамъ собственната си кжща и дюганъ, находящи се въ гр. Плъвенъ, VІІІ, кв. срѣщу Еврейската черкова, при сжѣди: Д. Грамостояновъ, Петко Симовъ и пѣтъ.

Желающите да ги купятъ, за споразумение да се отнескатъ къмъ Рафаилъ М. Луповъ — Плъвенъ.

1—3

ИНТЕРЕСНО.

Извѣствамъ на всички Г-да, че занапредъ се установявамъ въ книговезницата на Г-на Бѣлевъ срѣчу пожарната команда, гдѣто ще продавамъ **Гербови Марни**. Крайно ще благодаря на Г-да мюнхеритъ, които прѣпочитатъ да взематъ отъ менъ.

гр. Плъвенъ, 10-й Февруарий 1900 г.
Старъ Поборникъ-Опълченецъ: Катровъ.

Плѣвенско Поборническо-Опълченско Дружество.

Покана

Плѣвенското Поборническо-Опълченско Дружество поканва Г. г. Членоветъ отъ сѫщото дружество да се явятъ на 19-и Февруарий н. г. сутринта въ гр. Плѣвенъ, гдѣто ще се отслужи панихида за упокоение душитъ на падналитъ поборници и опълченци за освобождението на отечеството ни България, слѣдъ което ще стане изборъ въ училището „Мария Луиза“ за избиране настоятелство.

Прѣдѣдателъ: Д. Н. Железаровъ.
Секретарь: Р. Д. Железаровъ.

ВАЖНО!

Брашно сѣянно и несѣянно, първокачественно и ефтино, продава се въ гр. Плѣвенъ, срѣчу пожарната команда, въ склада на **ЦВѢТАНЪ Д. ВЛАХОВЪ**.

Приематъ се порожчки за голѣми количества и за вѣнь отъ града. Проба, при поискване, безплатно се испраща.

3—3

ИЗВѢСТИЕ.

В. Робертовичъ.

Прѣподава Германски (Нѣмски) и Руски езици по една метода теоретическа и практическа, достъпна за всѣка вѣрастъ, въ кжщата си, отъ 4 до 7 часа слѣдъ полднѣ.

За Господа офицерите отъ вѣрбътъ.

Приема всѣкакъвъ видъ прѣводи, писма, телеграмми и прошения на горѣканите езици, така сѫщо и на Италиански и Ромънски.

Възнаграждение умѣренно, при бѣзо и точно исполнение.

Адресъ: В. Робертовичъ, живущъ въ кжщата на търговеца Аврамъ Леви (Меюхасъ), срѣчу кжщата на адвоката Михалаки Х. Константиновъ.

2—3

гр. Плѣвенъ, 13-й Февруарий 1900 год.

Едно силно броженіе на умоветъ, едно почти явно бутеніе почна да се чува и то не вѣче въ интелегентната маса на народа, а въ онази на селянината, земедѣлческата, или както се наричатъ отъ готованцитъ — **брашнения чозалъ**. Ние вече живѣме повече отъ двадесетъ години политически животъ, но този което днесъ виждаме съ очитъ си и слушаме съ ушиятъ си отъ този народъ, който поддържа държавната машина, който прави отъ прости свинарски синове да се наричатъ **благородни**, ние исповѣдватъ истина, не сме чували. Въ което село идите, ще намерите земедѣлеца свитъ — опечаленъ! Всѣкой е отчаенъ, не толкова отъ онази иѣмотия — приближающій гладъ, колкото за прѣдстоящата картина, която рисува нашето минало въ паралелъ съ нашето бѫдѫщце. Открито и тѣржествено, нашия земедѣлецъ исповѣда, че той е билъ много по-добъръ поставенъ подъ владѣлчеството на султана отъ колкото днесъ, подъ тежкия яремъ на българския начальникъ, на голямъ стражаръ. Данъкътъ — това е злобата на денътъ, това е ножътъ, който се е забилъ въ тѣлото на земедѣлеца до рѣкоядката. Този данъкъ е който подига и ще подигне съ единъ общъ гласъ българския земедѣлчески народъ, за да гуди край на лукса, на бурократията, която е погълнала и погълща силата на земедѣлеца. И наистина, ако идите въ което щете село въ Плѣвенския окръгъ, единъ отъ първите окрѣзи, по земедѣлие и скотовъдство, който не можете описа съ перото на Хасковското окрѣзие, вие ще видите едни села голи, разградени, полусоринати, като че е имало на скоро нѣкое нашестие.

И запо всичко това? Тѣрдѣ просто. Още земедѣлеца не прибралъ храната отъ полето, и приставитъ като рояци съ лихваритъ тѣрговци посѣгатъ върху трудътъ, насущния хлѣбъ, прибиратъ всичко. Останалото вече като котли, черги, добитъкъ е собственность на бирника.

И така вѣ всѣко у насъ село, ама безъ исключение, ще видите онази ужасна печална картина, която така грозно прѣставляваме, и която картина, заставя нашия селянинъ да мисли, че е билъ по добъръ подъ султана, да мисли какво му прѣстои, какъ трѣба да се бори съ зловѣщото бѫдѫщце. Въ тѣзи неволи, вѣрваме да сѫ е вмѣжнала и онази мисълъ — която вѣ дѣйствителностъ пуша дѣлбоки корени изъ това население.

Всичко, че се отнася до вѣстника, се испраща въ Администрацията, която се помѣщава въ адвокатското писалище на Г-на Ив. Ив. Доковъ.

За частни обявления се плаща по 3 ст. на дума въ четвърта страница, а по 5 ст. на първа страница.

За приставски обявления се плаща по 3 ст. за двукратно публикуване.

Писма, пари за абонаментъ, дописки, книги, вѣстници и пр. се испращатъ въ администрацията.

Преминуванието въ руско подданство. Може да е чудно, но това е фактъ, че между селското население а на много и градското, върви едно течение — тайно, което дава да се разбере, че нашето земедѣлческо население сѫ е насилило отъ даждието, което го е оголило. Искатъ да ставатъ руски поданици — защото данъка билъ въ Россия легкъ, по башински глѣдало правителството на поданицитъ, отъ колкото нашето българско. И забѣлѣжете добре, че тази агитация, не се води и отъ никоя партия, а просто отъ само- себеси — селенитѣ. Че трѣба лекъ, че трѣба да се цѣри тази живеничава рана, вѣрваме да сѣзнатаме всички, защото ако се остави така, послѣдствията сѫ повече отъ фатални. Управниците ни, които държатъ кормилото, не трѣба да сѣдятъ само на фотолийтъ си, и да се разхождатъ по балове и желѣзници, а трѣба да размислятъ, за печалната картина, която тѣтъ грозно се прѣставя — нашата нещастна България. Турското население се изселва, нема трѣба да дочакаме да видиме слѣдъ 22 год. свободенъ животъ и бѣлгарина да напушта отечеството си, когато толкова земя стой необработена, когато е чакалъ съ столѣтия за свободѣ? Това е длѣжностъ на всѣкий политикоикономъ да размисли, да се гуди край. Искаме намаление данъците, искаме намаление на една четвъртъ войска, искаме на всички общо намаление платата. Това е общия викъ, това е ударътъ, за да не бѫдеме зрители на онази печална картина, която така злѣ рисува отечеството ни.

Земедѣлческото население, е по-скоро съгласно да станатъ спахий и като едно-врѣмѣнните мютевелли, отъ колкото да се плаща на хора здрави и читави по 7—8 хиляди лева годишни плати само за дембелликъ. И срамно е, бѣдна бѣлгария, да плаща на единъ Т-ски — 6 хил. на единъ Нановъ 4 хил. на единъ Петковъ — 6 хил. когато всѣкий е въ състояние да се издѣржи по съ 100 лева. Съ единъ гласъ всички викатъ. Намаление, само това е спасението.

ДНЕВНИ НОВИНИ.

— Въ послѣдния брой на вѣстника си, по по-водъ една дописка отъ с. Орѣховица, станахме отзивъ на невѣрни донесения. Сега за положително тѣрдиме, че нашиятъ приятели сѫ имали отдѣлно събрание, въ което сѫ избрали клубъ на народната партия. Слѣдователно съобщението на Г-на Нино Христовъ, какво дѣйствува за смѣтка на народната и прогресивна партия, не е вѣрно. За прѣдѣдателъ на клуба на народната партия е избранъ Г-нъ Иванчо Ниновъ единъ отъ най-честните и състоятелни тѣрговци въ с. Орѣховица.

— На 9-и т. м. градскиятъ санитаренъ приставъ, старшиятъ агентъ Ангелъ Шоповъ, агентътъ Сали Гигенли, Цвѣтанъ Стойчевъ и шайкаджията Христо Ко-кошарчето отишли въ дюкяна на Иванъ Мутафовъ и подъ прѣлогъ, че скумбрийтъ, които продавалъ вонѣли, запрѣтили му да ги продава, като го заплашили, че ще му съставятъ актъ, ако ги продава. Слѣдъ излизанието на пристава останалъ службата въ общината награбили кой по двѣ, кой по три скумбрийт и си отишли, като не платили нищо на продавача, защото били миришели. Ако, дѣйствително,

скумбрийтъ сж били развалени, защо сж ги взели или това е било само прѣдлогъ да се поублажатъ про-
копсанитъ службата въ градската община? Не е ли
това цѣль бацибозукулкъ? Управия не ли?

— Мнозина граждани отъ IV-й кварталъ ни се
оплакватъ, че градските агенти вечерно врѣме гър-
мели изъ главната улица и произваждали паника у
населението. Ние обрѣщаме вниманието на г-на околийския начальникъ, върху тия произволи като го мо-
лимъ да вземе мѣрки срѣщу нарушителите на спокой-
ствието и общественната тишина. Тия произволи бѣха
нѣща обикновени и по-рано и благодарение на бив-
шъ градски приставъ К. Батовъ, тури се край на
тия своеолия. Днесъ, когато тѣ се подновяватъ, ние
врѣваме, че г-нъ Околийский Началникъ ще вземе
мѣрки за неповтарянието имъ.

— Както се научаваме общината била усло-
вила около 40 души работници, градинари и канто-
нери. На тия лица били исплащани заплати и прѣзъ
зимните мѣсечи, безъ да сж работили. Началника на
тия работници, Гено Тодоровъ, се явявалъ сегизъ-
тогизъ въ общината и то въ канцелярията на писар-
итъ, за да имъ тука калпацитъ о земята.

— На 2-й Февруарий въ 6 часа по Европейски
Каменъ Петровъ, единъ отъ видните земедѣлци въ
града ни, заедно съ нѣколко други земедѣлци стоеятъ
въ дюгена на Иванъ Бочовъ и разговаряли. Въ това
врѣме въ сѫщия дюгенъ влизатъ старшиятъ агентъ
Ангелъ Шоповъ и младшиятъ градски агентъ Никола
Ивановъ и почватъ да спорятъ съ К. Петрова съ
цѣль да го задържатъ за по дѣлъ, Слѣдъ малко
влизатъ и градските горски стражари Ангелъ Дойковъ,
Василъ Дойковъ и почватъ да хулятъ и попшржатъ
най-цинично К. Петрова за това, гдѣто билъ органи-
зиранъ земедѣлческа дружина и билъ избранъ за
прѣдѣдатель. Въ това врѣме влизатъ и начальника на
градската шайка, която се поддържа отъ общината,
изгърмява два пъти съ леворвъръ въ тавана. Всички
останати въ недоумѣние и разбрали какво се гони
съ това. Слѣдъ дѣлъ заканвания около десетина души
земедѣлци взематъ Каменъ Петровъ съ себе си и го
завеждатъ до домътъ му и слѣдъ това се разотиватъ,
а агентитъ и шайкаджийтъ слѣдъ тѣхъ дохаждатъ до
домътъ на К. Петровъ и хвѣрлятъ нѣколко вистрѣла,
изригватъ нѣколко попрѣжни и си отиватъ. Ние
обрѣщаме върху тия скандализни случаи вниманието
на окол. начальникъ, който е прямо отговоренъ за
нарушението на реда и тишината. Врѣме е да се
тури край на тия бацибозукулци, които дотегнѣхъ и
на гражданитъ. Неужели нѣма да се ограничатъ тия
буйства, които отъ година врѣме непрѣкъснато изо-
билватъ въ нашия градъ? Ето съ какво ни облаго-
дѣтелствува днешниятъ либераленъ режимъ — никой
отъ гражданитъ да не смѣ да си покаже главата на
улицата, слѣдъ като се смрѣкне.

— В. „Народни Права“ въ нѣколко броя
наредъ не може да се нахвали на голъмия
успѣхъ, който либералната партия била направи-
ла въ такова едно късно врѣме. Освѣнѣ много-
бройнитъ закони и закончета, либералната пар-
тия надменно иди да се хвали, че най важното
нѣщо, кето е зослужила прѣдъ народа, е край-
ното намаление бюджета, който билъ увеличенъ
отъ народнишкото правителство до неимовѣрност.
Човѣкъ, който не глѣда за себе си може кол-
кото обича да се хвали, но когато се озърне
слѣдъ себе си, ще види, че той не заслужава
друго освѣнѣ едно крайно съжаление. За да
представиме на читателите си онази дебела лѣ-
жа, която въ нѣколко броя наредъ народнитъ,
редятъ въ защита на партията си, че тя не е
направила нѣкакво намаление а увеличение, че
не говоримъ лѣжа а една чиста и гола истена
извлечена отъ „Държавенъ вѣстникъ“, за минала-
та 1899 г. отъ народнишкото правителство и отъ
днешнъто либерално за 1900 г. Ето факта.
Кабинета на Д-ръ Стоиловъ, за 1899 г. оставилъ
бюджетъ 83,887,236 л. а кабинета не днешни-
тъ 83,270,370, значи по малко 616,866 лева.

Като прѣсѣтнемъ закриванието на нѣколко
окръжия, нѣколко околий и сѣдилища, за които
издѣржанието не може да биде по малко отъ
единъ милионъ, питамъ какво намаление е напра-
вило днешното либерално правителство? Дали
отъ това, че миналата година истегли 150 хи-
ляди лева отъ безотчетните фондове, дали отъ
тази годишните 240 хиляди, които се истегли-
ха отъ Т. Иванчовъ и Радославовъ още на 24
Януарий и съ които днесъ, когато цѣла Бълга-
рия гладува, събиратъ се помощи за умиращи
отъ гладъ, се правятъ балове и се харчатъ съ
дѣсетки хиляди лева Само хора крайно закоре-
нели прѣстѣпчици, само хора отъ породата на
либералната партия могатъ да иматъ този нагълъ

куражъ, да лжатъ. Но, кой може да вѣрва на
тѣзи лжии? Отговаряме, само тѣзи отъ породата
на бухалкитъ, или по простому казано, само
Тодоръ Щирковъ, може да вѣрва, че днешното
правителство било спасило страната. Радосла-
вовата партия има нужда отъ поддръжката на
невежеството, такава партия трѣбва да биде
осъдена и презрена отъ цѣль народъ.

— Нашъ познатъ ни запитва, какво било
станало съ антисемистическото дружество, което
миналата година било се образувало. Ние съоб-
щаваме на приятеля си, че нашата редакция, не
е земала никакво участие въ съставяне на та-
кова дружество, напротивъ, когато видохме, че
икономическите статии, които писахме починаха
да се претълкуватъ отъ нѣкои, съвѣршено друго
яче, обявихме, че ние отказваме отъ понататъкъ
да пишеме, защото сме съ противоположни взгля-
дове на тѣзи, които се стремятъ да учрѣдяватъ
клубове. Помните, че на това съчувствува само
събрата ни Бдителъ, който и може да отговори
за всичко какво е станало съ него клубъ.

— Подполковникъ Георгиевъ, който е наз-
наченъ за полковий Командиръ, на резервния
полкъ въ Плѣвенъ, е пристигналъ съ щаба си
и се е установилъ за постоянно мѣстожителство
въ градътъ ни.

— И втория слѣдственъ участъкъ, който
бѣше въ Луковитъ, остава за въ бѫдѫщ е въ Плѣвенъ.

— Д-ръ К. Вълчовъ, адвокатъ отъ нѣколко
години въ Плѣвенъ, се е преселилъ въ гр. Лу-
ковитъ, гдѣто ще се занимава пакъ съ адвокат-
ство. Гр. Луковитъ, ще има единъ добръ юристъ и
такъвъ гражданинъ. Ние съвѣтваме нашите при-
ятели, които иматъ нужда отъ неговата помощъ,
да му довѣрятъ дѣлата си.

— В. „Свѣтъ“. Въ София, почнала да из-
лази недѣленъ опозиционенъ вѣстникъ „Свѣтъ“
подъ главната редакция на Д-ръ Д. Иовевъ. Же-
лаемъ на събрата си, дѣлътъ животъ и много або-
нати, които плащатъ.

— В. „България“, обнародва нѣколко бу-
рь, които прогресивната партия въ Плѣвенско е
съставила. Ние имаме нѣколко свѣдѣнія, които
твѣрдятъ, че почтеното Плѣвенско буро, е на-
писано имена безъ да дадатъ хаберъ отъ това което
се пише за тѣхъ. А за Плѣвен буро, считаме
за длѣжностъ да явиме, че Г. г. Иванчо Спасовъ,
Коста Ловчалията, Ангелъ Моновъ и Вълчо Литовъ,
нито сж изявявали желание да бѫдѫтъ членове на
тѣхъ на това буро, особено първите двама, които
сж се числили и днесъ числѣтъ членове на на-
родната партия.

Не щѣхме да опровергаваме, нито да спомѣ-
наваме въ вѣстника си, но за да не ставатъ
ялнѣшлѣци повторомъ, ние съвѣтваме прогресив-
ните либерали по напредъ да зематъ мнѣніето и
съгласието а послѣ да обнародватъ имената имъ
като тѣхни членове.

— Прѣди нѣкой денъ въ града ни дойдохъ двѣ
външни лица, които се установихъ на хотелъ „Мак-
едония“. На слѣдующия денъ единъ отъ тѣхъ се
прѣпоръжча за комиссionеръ подъ името Мендоловичъ.
Съ разни увианія и прѣструвки господство му успѣ-
да закърпъ нѣколко търговци и да имъ вземе по нѣ-
коя и друга десетка лева за дадени поръчки. Никой
не подозираше, че той Мендоловичъ е единъ мошенникъ
и нищо повече. И г-нъ Хорачекъ, тенекеджия въ гра-
дътъ, закърпъ съ 32 лева стана причината да се
узнаетъ машинацията на евреина Мендоловичъ. Той
отива на хотелъ „Македония“ да го търси и вижда,
че Мендоловичъ фигурира записанъ подъ името И.
Леоновъ. Запитанъ, защо издава расписки подъ името
Мендоловичъ, когато се казва И. Леоновъ, заявиъ,
че той билъ самостоятеленъ комиссionеръ и прѣ-
жавалъ частна своя комиссionерска кѣща въ София
подъ името И. Леоновъ. Това удвоило съмнѣніето на
Хорачекъ. Послѣдния отива при окол. начальникъ, рас-
правя му за новодошлия комиссionеръ. Околийскиятъ
начальникъ запитва въ София има ли комиссionерска
кѣща подъ фирмата И. Леоновъ и докѣто се получи
отговоръ Мендоловичъ или И. Леоновъ заедно съ жена
си отпактува за своя градъ или село съ трена, като
остава залогъ другаря си. Полицията се распорежда
и арестува осталите. Слѣдъ завеждането на послѣдния
въ участъкъ явява се единъ тенекеджия евреинъ, за-
селенъ въ града прѣди нѣколко мѣсече и моли да се
освободи арестувания, обаче окол. начальникъ арестува
и него като подозрителна личностъ и съучастникъ.
Главниятъ виновникъ още не е уловенъ и се крие изъ
София, тѣй като отъ жена му била получена телеграма
до арестувания другаръ на Мендоловичъ отъ
София съ съдѣржане: „Мълчи, не казвай. Ще ти

испратимъ 30 лева“. Расправяй ни, че тоя мнимъ
комиссionеръ отъ Букурещъ успѣлъ да задигне около
хиляда лева.

— Такъ работи за гѣсеничаритѣ. Плѣвен-
ското Градско Общинско Управление възъ основание
заповѣдта на Плѣвен. Окр. Управителъ е издало слѣ-
дующата заповѣдъ:

ЗАПОВѢДВАМЪ:

1) Всички жители на града Плѣвенъ, отъ двата
пола, отъ 15 до 60 годишна възрастъ, да почистватъ
още отъ сега почистванието на горите, градините и
лозата си находящи се въ района на Плѣвенската
община, като на всѣки отдельно се възлага да събере
и прѣстави до 15-и Мартъ т. г. за изгаряне отъ
Общинското управление, по едно кило гѣсенични яйца;

2) Всички стопанинъ на овощни дѣрвета, освѣнъ
горното количество, длѣженъ е да събере и прѣстави
още по 1/4 кило яйца за смѣтка на овощните си
дѣрвета, като при това, до 15-и Мартъ т. г., прѣ-
гледа и очисти поне два пъти всѣко овощно дѣрво.

3) Събраното гѣсенично сѣме може да се прѣ-
ставлява на Общинското управление за изгаряне на
вединъ или по частично. За всичко това ще се пра-
вятъ бѣлѣжки по нарочните за тая цѣль списци.

4) Тия отъ жителите на града, които не се
съобразятъ съ настоящата ми заповѣдъ и не прѣставятъ
за изгаряне на Общинското управление искано
по-горѣ количество гѣсенични яйца или не по-
чистятъ овощните си дѣрвета, като това е показано
въ п. 2 отъ тая ми заповѣдъ, ще бѫдѫтъ глобявани
въ най голѣмъ размѣръ и съгласно чл. 28 отъ запо-
вѣда за повдигане овощарството, ще бѫдѫтъ наети
за тѣхна смѣтка хора, които да извѣршатъ това.

5) На горските стражари и конни агентъ се
вмѣнява въ обязаностъ да слѣдятъ най точно за ис-
пълнението на настоящата ми заповѣдъ, като за всѣко
нейно нарушение ми донасятъ своеврѣменно за взема-
ние понататъшни мѣрки.

Прѣпись отъ настоящата ми заповѣдъ да се
прѣстави на Господина Плѣв. Управителъ за знание.

Подписъ Кметъ: Ив. Юрдановъ

ВЪРНО:

Кметъ: Ив. Юрдановъ

п. Секретарь: Зл. Жиловъ

Както виждатъ читателите ни, всѣки гражданинъ
се задължава да напусне работата си и отиде въ
бранищата и събира по едно кило гѣсенични яйца,
а стопаните на овощните дѣрвета и по 1/4 кило яйца
за смѣтка на овощните си дѣрвета. Ако едно семейство
притежава петъ числа отъ двата пола отъ 15
годишна възрастъ на горѣ и има овощни дѣрвета ще
трѣба да прѣстави за изгаряне въ общината 6 1/4
кила гѣсенични яйца, като се вземе въ внимание
колко тежи едно гѣсенично гнѣздо, става ясно, че
това е една непосилна работа. Плѣвенските гра-
ждани ще трѣба да се съобразятъ съ тая заповѣдъ,
защото тѣ миналата година прѣзъ Априлий мѣсецъ
добрѣ опитахъ лизета на гѣсеничаритѣ, които трѣ-
бихъ гѣсениците по главите на гражданинъ и денъ
по улиците. А като взематъ въ внимание, че управ-
ителя е сѫщия и градските управници сѫ сѫщите,
че и гѣсеничаритѣ сж готови и при прѣвъ позивъ ще
се събератъ въ общината, нека добре се стегатъ, защо-
то минжло-годишната дѣятелностъ на гѣсеничари
тѣ е добре позната всѣкому.

— Комиссийтѣ по събиране помощи по квар-
талите сж почнили работата си. Както слушаме на
всѣдѣ сж биле посрѣщани добре.

— Отъ нѣкой денъ имаме проливни дѣждове,
та нѣкой отъ земедѣлците не сж толкова доволни.

— Г-нъ Д-ръ А. Друмовъ, който живѣе посто-
янно въ София е дошелъ въ градътъ ни за нѣкой
денъ по своя работа.

— Никон. Град. Общ. съвѣтъ билъ растуренъ,
слѣдствие подаване оставката на повече отъ полу-
вината съвѣтници. Биле казватъ раздѣлени на рав-
но и машината не работяла; за това трѣбало на г. Чорбаджиева новъ холмгентъ съставъ. Г-нъ Радослав-
овъ, трѣбва да му избере подходящи съвѣтници за
да не скърца рѣждасалата машина, която скоро-скоро
ще се разглоби окончателно, защото чарковите
биле съвѣршено истѣркани, особено отъ като г-нъ
Марковъ — Матничара е билъ кметъ.

— На 10 т. м. Плѣвенския Окр. съвѣтъ се
събра на извѣнредна сесия за да урѣди едно
постоян

Въ резултат, излезе, че старата комисия, Геша Гетовъ и Пачо Тодоровъ, бидоха бламирани, понеже се прекръстили въ друга вѣра, а на тѣхно място сѫ избрали двама чисто кръвни либерали К. Илийчовъ и нѣкой новъ селенинъ Бѣевъ отъ Мечка. Послѣдния непознаваме, затова не казваме днесъ нищо, но колкото за първия, ние много съжаляваме, че либералната партия е достигнала и до това дередже, да избира единъ човѣкъ, който абсолютно за нищо не е способенъ неграмотенъ, а главното да ни извинятъ съвѣтниците, най умния отъ всички. Какво ще управяватъ двама полуграмотни хора, какви съвѣтници ще се на Окр. Управителъ, това не му се размишлявали никакъ. Едновременно биъл е бламиранъ и Иовчо Топаловъ отъ предсѣдателството на съвѣта и на нѣгово място е биъл избранъ Марко Марковъ, сега кметъ на г. Никополь, биъл Стамболистъ, а днесъ — Радославистъ отъ врѣмето на джепанъ, както въ Плѣвенъ го казватъ. И така Стамболовистъ, както виждатъ и тукъ прѣтирияха едно фиаско, съжеляваме ги.

— Помолени сме да съобщиме, че въ нашата редакция има за проданъ съ 5% отстъпъ акции отъ банка „Напредънъ“, дружеството „Сила“ и други отъ „Нива“ съ 10%.

— Сѫщо явяваме, че редакцията ни купува по 2 лева килог. гъсеничено семе, за да се представи на общината въ испълнение приказа ѹ.

— Отъ като стана свободно продаване място по дюгенитъ, чувствува се едно задоволствие въ гражданинъ. Емъ е фтене още хубаво. Мѣжду касашите на първо място стои Тоно Зачовъ.

— Градът Русе празнувалъ 9-и Февруарий отъ освобождението си. На 10 Февр. пакъ тамъ е станалъ грамаденъ митингъ, въ който сѫ земали участие повече отъ 10 х. земедѣлци и граждани, зели сѫ резолюция противъ приемане юшура.

— Както ни съобщаватъ Софийските вѣстници, бала, когото Тодоръ Полубрѣзнишки далъ на 5-и т. м. биъл единъ отъ доста постнитъ. Важното е въ случая, че за той балъ сѫ похарченъ около 50,000 лева. Ако се вземе въ внимание похарчената за вѣтъра, гдѣто духа, сумма за бала и се сравни сѫ похарчваната отъ сѫщия Полубрѣзнишки доброволна помощъ за страждущи и гладуещи бѣлгаре въ Хасковската, Харманлийската, Османъ-Пазарската и други околии, ще се намѣри една голѣма разлика, колкото отъ земята до небето. За гладуещите се подаряватъ само 25 лева, а за балъ се прѣскатъ цѣли 50,000 лева. Идѣте слѣдъ това, та каквото, че Тодоръ, Стамболовий човѣкъ, когото пълзене и подлизурството въздигнѣхъ до най високото стъпало въ управлението и окръжающите го кръвници не милѣли за доброто на Бѣлгария и бѣлгарския народъ. Най прѣсно доказателство е дадений на 5 т. м. балъ, за когото сѫ похарчени не отъ частнитъ срѣдства на Тодора 50,000 лева, а отъ ония 120,000 лева, които кървавото работѣнно болшинство му отпустилъ въ видъ на безусловни. Тукъ нито дума не може и да става за частни срѣдства, когато се харчи такава голѣма сума, съ която би могло да се даде прѣхранка на десетина хиляди семейства по за двѣ-три недѣли. Да ли е вѣрно, или не, че Тодоръ съ той балъ гонѣлъ цѣльта да се продаде по скъпо и да плени сърдъцата на нѣкоя красавица, ние не знаеме, обаче че то на нѣкоя красавица, ние не знаеме, обаче като се вземе въ внимание, че Тодоръ си биъл и списалъ и пудра отъ Парижъ, за да даде другъ изгледъ на лицето си и испълни граници на шкемб-суратлия си образъ, и това става за вѣрвание. Не ли достоенъ президентъ министъ има Бѣлгария? Не ли и бѣлгарския князъ съ назначаването на полубрѣзнишки за президентъ министъ е направилъ най сполучливия изборъ? Само въ това не вѣрваме нѣкой да се съмнява, когато всички знаятъ, колко е съобразителенъ шкемб-суратлия Тодорчо, който знае и букети да подарява по случай новата година и балове да прави съ народните пари, когато съ стотини бѣлгарски семейства отъ гладъ сѫ обрѣчени на явна смърть.

— Катастрофа. На 11 т. м. когато треньоръ утивающъ за София миналъ Телишъ на 37 кил. локомотива се провалилъ, защото насила биъл отнетъ отъ дѣждоветъ, слѣдствие което, сблъснати биле вагонитъ, а въ резултата: огнера убитъ на място, машинистъ полуизгорялъ, на дѣждъ за животъ малка. Контузия на пътниците има, но не сериозни. Земаха веднага мѣрки за болните и ранените, както и за пътниците.

— Прѣди нѣколко дена е имало ново срутване на канара по желѣзно-пътната линия София — Романъ. На 16 километра е паднала една голѣма канара върху релсите. Поради това и тре-

на не стига на врѣме на гарата. Всѣки денъ има закъснѣніе отъ два часа. Канарата била повече отъ 1000 кубически метра и за расчистяване на пътя ще е потребно около 20 дена работа. Затия чести срутвания, които, кой знае кога, ще костуватъ живота на пътниците, Хаджиеновъ заслужва да му се платятъ ония десетина милиона лева, за които претендира. И днешните управници, които не се посвѣниха като заробихъ Бѣлгария на нѣмските банки, не ще направятъ злѣ, ако удовлетворятъ и Хаджиенова, защото и чорбаджиата билъ лично ангажиранъ. Трѣба да оправдаятъ довѣрието, иначе . . .

— Каждъ края на м-цъ Януарий старши градски агентъ Ангелъ Шоповъ попържалъ градски агентъ Ибашъ Мехмедовъ, като не пощадилъ нито Мохамеда, нито абдесъ пишкири. Поради това Мюфтията и турското население бѣхъ доста развлънувани. Мюфтията поискашъ отъ кметството удовлетворение, обаче и до днесъ не е посъдвалъ никакъвъ отговоръ. Турското население вѣрва, че мюфтията не е направилъ никакви постъпки, за да защити отъ поругане мухамеданская религия, щомъ като до сега нищо не е направено отъ кметството. За насъ това е беаразлично и добръ прави днешното кметство. Така трѣба за турцитъ, защото тѣ и циганите сѫ единствените, които гласувахъ за днешните градски натрапени управници. Най постѣ на уличните попрѣжни не трѣба да се дава такъвъ официаленъ характеръ. Въ Македония бѣлгарските училища и църкви се затварятъ, свещениците и учителите най вѣрски истезаватъ и никой не хае, та какво отъ това, че единъ старши агентъ билъ обругалъ най хамалски единъ агентъ — турчинъ?

— Вѣстника ни бѣше подъ печать, когато се извѣстихме, че Г. И. Топаловъ, не биъл бламиранъ отъ окр. съвѣтъ, а си биъл далъ оставката. Предложеното му било да го изберятъ пакъ, но той отказа.

— Ив. Генчевъ, честния и непороченъ, съвѣтникъ, не биъл гешевтаръ, а вѣршилъ адвокатската работа, както Г. Шоповъ, биъл се изразилъ предъ Т. Щирковъ, кога му се казало за гешевата съ канонеритъ. Ако, наистина е вѣршилъ адвокатство или е искалъ добрина да прави, гдѣ биъл прѣди мѣсецъ да даде на тѣзи бѣдници, кога висяха съ дѣсятки предъ окр. управление, а сега кога узна че пари има вече отпустнати отъ дѣржавата, тогава се намѣри не другъ, а Генчовъ, който по цѣлъ день виси прѣдъ ковчежничеството. И ковчежника не знаилъ, неразбиралъ! Какъ така хората идватъ при него защо ги врѣща и праща при Генчовъ? Защо не ги прати при Топаловъ? Не е ли вѣрно, че отъ Илия Лиловъ е зель 164 л. 32 ст. отъ Василь Спасовъ 175 л., финансия чиновникъ, нека го обложи съ патентъ за банкерство, за да разбере, че гешевтаръка безъ пари не се вѣрши тѣлъ лесно, както единовременно каджакъ въ Разградъ.

— Въ Ловечъ почна да се издава новъ вѣстникъ „Ловчански курриеръ“, органъ на либералната партия — Радосл. органъ.

Споредъ него въ „Правдини“ щаль да престане и той ще го замѣсти. Добръ часъ и много абонати.

— Въ единъ отъ слѣдующите броеве, ще наредиме всички имена на селските партизани, които сѫ си позволили да съставятъ бюро отъ всичките партии.

— Лжже „Бдителъ“, че се биъл грижалъ за успѣха на читалището, а други гледали да го разстроятъ. Нека ни каже, тѣзи които се явиха да избиратъ ново настоятелство отъ кога сѫ членове, не се ли записаха два дни прѣди да се явятъ и гласоподаватъ. Ако не ни явятъ това, ние ще се погрижеме да обнародваме имената на всички, които сѫ се записали членове. Днесъ само съобщаваме, че всички стамбалисти: Табаковъ, Каравановъ, Бърдаровъ сѫ лицата, които не сѫ плащали и не сѫ били членове, — а едва единъ денъ прѣди да се явятъ да гласоподаватъ.

— Имаме положителни съвѣдѣнія, че нашите Луковитски приятели въ скоро врѣме ще свикатъ общо събрание на народната партия, за преизбрание предсѣдателъ вмѣсто Ив. Балтаджиевъ, който си биъл далъ оставката, на негово място щѣлъ да се избере г. Ив. Боцовъ, единъ виденъ гражданинъ въ Луковитъ, съ завидно положение и влияние. Отъ сега още поздравяваме г. Ив. Боцовъ, съ новата почетна длѣжностъ.

— Комудара. Това е на дневенъ рѣдъ въпроса между нашите граждани, дали трѣба да се земе за общината или не. Че ще биде добре да се земе, това

не се спори, защото отдавна се желае за градътъ. Но така както днесъ се иска отъ нашите съвѣтници, всѣкъи трѣба да биде противъ и трѣба да въстане. Мината година г. Доковъ, когато бѣше повѣренникъ на Х. Аньмъ, съгласи се бѣше да даде бранишето за 30 хил. лева, тогава общината ако и да имаше пари, съгласи се да се яви като купувачка на търга, който Н. Вълчовъ бѣ обявилъ. Бранишето се възложи на общината за 2 хиляди лева, и защото не бѣха испълнени нѣкоя формалности не се утвѣрди. И днесъ може да се продаде защото и общината и държавата иматъ да зематъ повече отъ 15 хил. л. слѣдователно, ще биде обсурдно ако днесъ общината се яви да го купува и още да дава 50—60 хил. лева на Н. Вълчовъ, когато може да го купи пакъ на публиченъ търгъ. Послѣ, нашите общинари трѣба да се кървави и не забѣлежатъ, че тази есенъ Н. Вълчовъ посече цѣлото бранишето отъ което зема повече отъ 10 хил. лева. Прочие защо трѣбва да се бѣрза, ако нѣма гешевътъ отъ нѣкоя благоразумникъ. Неужели пакъ сега именно — имаме такава нужда, когато знаеме, че общината нѣма и три лева въ касата си. Въ всѣкий случай пакъ вѣрваме въ родолюбето и честноста на нѣколко души съвѣтници, които се числятъ за партизани на днешната властъ, и че тѣ поне нещо допустятъ да се купи единъ имотъ за такава сума отъ Марко или Ненко, когато се знае, че задъ тази продажба се крие единъ гешевътъ, въ който ще има замѣсени нѣколко души, имената на които въ скоро ще оставиме на лице.

СЕРИОЗНИ СМѢХОРИЙ И КОРИОЗИ.

— Око за око. Единъ хубавецъ момъкъ попиталъ една некрасива стара дѣвица, съ едно око.

— Кажете ми, ако обичате, защо господици, когато останатъ ставатъ набожни?

— За да благодарятъ Бога, че ги е избавилъ отъ дявола въ красивъ человѣчески образъ.

— Какъвъ интересенъ прокуроръ! неволно извикала въ засѣдателната зала една дама. — Колко бихъ желала да се запозная съ него.

— Много лѣсно, — извѣрши кражба съ взломъ или нарисалъ мѣжа си.

— Плѣвенъ 18 Май 1894 г. София Г-ну Министру Стамболову.

Като твой искренъ приятелъ, въ интереса на отечеството и партията, на която съмъ вѣрълъ превърженникъ, моля оттеглете отставката си и на цѣлия кабинетъ.

Савва Ивановъ.

— Плѣвенъ 20 Май 1894 г. София Министру Дру Стоилову.

Поздравлявамъ Ви съ предсѣдателството. Желая подъ Вашето управление, Бѣлгария да сдобие всички изгубени права отъ Стамболова. Всички народъ въ ентусиазъмъ. Живѣйте за слава и величие на отечеството и короната. Урра . . .

Савва Ивановъ.

— Поздравлявамъ Ви съ високия постъ. Желая Ви и пълни сполуки въ партията.

Савва Ивановъ.

— Плѣвенъ 20 Май 1894 г. София Министру Начевичу

Поздравлявамъ Ви съ високия постъ. Желая подъ Вашето управление Бѣлгария да сдобие всички изгубени при Стамболова права. Всички народъ ликува . . .

Савва Ивановъ.

Изъ „Свобода“ „Свободно Слово“.

Ами сега, бай Савва е членъ отъ клуба на прогресивно-либералната партия.

— Знаешъ ли Петя, ако ти не бѣше се оженилъ за мене, щѣхъ да взема Петъръ Петровичъ.

— Да . . . Да . . . азъ всѣкога му указвахъ услуга и постоянно си на миражъ голѣми неприятности.

— В. „Свѣтъ“ № 26, 14, 23, 15.

Клубове на Народната партия въ Плѣвенска околия.

— С. Орѣховица. Предсѣдателъ Иванъ Ниновъ, Подпредсѣдатели Ив. И. Шабански, Никола Дановъ. Секретарь Пешко Щѣнковъ, Дѣловодителъ Никола Томовъ, Кассиеръ Н. Иотковъ, Членове М. Кунчовъ, Иото Кръстевъ, Игнатъ Поповъ, Герго Недковъ, Иотко Ниновъ. Иото Лаковъ, В. Ивановъ, Атанасъ Гановъ, Щѣнко Начевъ и Христаки Тодоровъ.

— С. Трѣстеникъ. Предсѣдателъ Стефанъ Дачовъ. Подпредсѣдателъ Спасъ Ивановъ, Секретарь Евстатия Щѣтковъ, Кассиеръ Дамянъ Гочиловъ, Членове: Дамянъ Симеоновъ, Иочко К. Щѣрбашки, Симеонъ Андрѣевъ, Георги Макавѣевъ, Тончо Кръстевъ, П. Захариевъ, Парашковъ Иванчовъ и Христо Цоновъ.

ИЗЪ ДОПИСКИТЕ НИ.

ОПАШАТА ЛЖА.

Въ брой 17, стр. 3, колона III на в. „Бдител“, е публикувано едно опровържение по антре-филето, което бхме помѣстили въ вѣстника ви брой 42—43 подъ надсловъ: „Примѣро Правосъдие“. — За гдѣто имахме смѣлостъта да искъпнимъ гнуснитъ мутри на Пордимските либерали, които отъ партизанство, сѫ се забравили, та обрънахъ и най свѣтото нѣщо — селски сѫдъ на партизанско свѣрталище. Гнусно и позорно е да се излиза въ печата съ подобни вагабонски измислици. Какъ Божинъ Иванчовъ му допушта съвѣтъта, да излезе и лже, чрѣзъ печата, че при разглеждането на дѣлата е билъ въ село, и, че заминалъ сѫдътъ за Плѣвенъ! О, каква опашата лжа! Божинъ Иванчовъ, като кметъ на с. Пордимъ е заминалъ за гр. Плѣвенъ и отъ тамъ за гр. Никополъ на 29 Ноември и се е завърналъ отъ тамъ на 4 Декември м. г. Е, отъ гдѣ на кждѣ ще е билъ въ с. Пордимъ, при разглеждането на дѣлата. Ний поне това ще го докажемъ съ писменни документи, ако се яви нужда. Съ най-голѣмата си либералска нахадностъ, тия подли вътрѣ въ душата хора, правятъ опровържение отъ името на Вѣрбаний Беневъ и Петър Цвѣтковъ и като не грамотни подписвали отъ горския стражаръ безъ да иматъ хората и хаберъ отъ тая работа. Поне това самъ общинския писаръ Илия Пачовъ е призналъ прѣдъ настъ.

Впрочемъ, ний твѣрдимъ, първото писано отъ настъ и сега, и молимъ обиденитѣ, ако такива има да ни дадѣтъ подъ сѫдъ да докажемъ съ документи, защото нѣмаме желание вече да се разправямъ чрѣзъ печата.

с. Одърне,
29-и Януари 1900 г.

Илия Ив. Бурджевъ.

Господине Редакторе!

Моля, помѣстете въ единъ отъ близките броеве на в. „Плѣвенски Гласъ“, слѣдующите ми нѣколко редове.

Въ брой 42 и 43 отъ 9-и м. м., защото сме явили въ Вашия вѣстникъ за едно беззаконие извѣршено отъ Плѣв. Ар. Намѣстникъ протоіерей Антония, което се състои въ разрѣщение на едно родство, забранено отъ църковните канони, въ „Бдител“ въ брой 16 отъ 14 того, вмѣсто отговоръ на въпроса, когото задавахме, съ единъ заплашителенъ тонъ, съ думитѣ: „ще го научатъ тоя дертилъ да не си пъхъ гагата тамъ, гдѣто не му е мястото“; иска да ни накара да не пишемъ нищо за него — попъ Антония. Ние не се боимъ отъ подобни заплашвания, защото като публицисти сме се научили да бичуваме всѣкакъвъ родъ беззакония и неправди, вършени отъ каквато и да била властъ — била тя духовна или друга нѣкоя, за настъ е безразлично.

Ние се обѣщаваме да зададемъ още много питанія отъ подобнѣ родъ, затова и слѣдватъ:

1) Истина ли е, че прѣди 7—8 год. попъ Антонъ, като разрѣшилъ едно родство седмо-степенно между С. В. Д. и Т. отъ с. Садовецъ, Луковитска околия, наложилъ на момчето 20 лева Епитимия която не е негово право, съ която сумма да се купи нѣщо за църквата и която и до днесъ не била излѣзла отъ бездѣнитѣ му и срѣброрюбиви джебове?

2) Истина ли е, че прѣди 3—4 год., когато се е освѣщавала църквата въ с. Червени-Брѣгъ, Луковитска околия, като отишla баба попадия Антоница, съпруга на попъ Антона, и дѣщеря ѝ на освѣщенето, разноситѣ по отиването и връщането имъ сѫ платени отъ църковните сумми.

Читателю, виждъ какъвъ е този, ужъ, божи служителъ! Хората подаряватъ на църква, а попъ Антонъ и семѣйството му отнасятъ.

Слѣдующий пакъ ще се повърнемъ за чердектата и килимчетата отъ Карлуковски манастиръ.

Съ почитаніе:

Б...

До Г-на Редактора на в. „Плѣвенски Гласъ“.

Господине Редакторе!

Моля, дайте място на слѣднитѣ ми редове, чрѣзъ които се констатира едно явно беззаконие.

Прѣзъ мината година общински съвѣтъ съ протоколъ № 11 отъ 11 Дек. поискъ уволнението на селски горски стражаръ поради немарливостъ, обаче Горски Лѣсничай, оставилъ безъ послѣдствие искането на общински съвѣтъ. Това искане повторихъ и

Печатница на Бакърджиевъ и Рачевъ — Плѣвенъ.

потретихъ, сѫщиятъ резултатъ. Това искане на общ. съвѣтъ подействува на горски ни стражаръ, който впослѣдствие си поправи поведението. Прѣди пѣтъ мѣсецъ Никола Радевъ отъ нашето село почна да интригува срѣщу горския стражаръ, по частни капризи. Въ този случай Лѣсничай се показа готовъ да го уволни, обаче общински съвѣтъ се застѫпи за стражара, който акуратно си испълнява службата. За да сполучи това уволнение Лѣсничай се отнесълъ за сѫдѣйствието и до Г-на И. Топаловъ съ слѣдното письмо:

Г-нъ Топаловъ!

„Кажете на Садовски кметъ, да издаде приказъ за уволнението на сгражара. Азъ ще утвѣрдя приказа. Това ще стори като се основавамъ на показанието на Никола Радевъ.“

19/XI 99 г.

„А Жупуновъ“

Както виждате, Г-нъ Редакторе, въ този случай се игнорира общински съвѣтъ, и се иска уволнението на горския ни стражаръ само за хатъра на Никола Радевъ, и се иска даже и чуждо ходатайство. Не е ли това прѣвишение на властъ и игнориране на едно официално учреждение, каквото е общинското управление? Това правимъ, за да се разбере по какъвъ начинъ по нѣкога се удовлетворяватъ частните капризи и отъ лица, които трѣбва да стоятъ вънъ отъ партизанските борби.

с. Садовецъ, 8 Февруари 1900 г.

Съ почитаніе Садов. кметъ: Я. Наумовъ.

КНИЖНИНА.

ПРИНИМАЕТСЯ

ПОДПИСКА 1900 г.

Самая распространенная въ Россіи

ЕЖЕДНЕВНАЯ ГАЗЕТА

СВѢТЪ съобщаетъ важѣйшія правительственные распоряженія телеграммы и другія извѣстія одновременно со всѣми большими, дорогими газетами, имѣя одинаковую съ ними программу.

ПОДПИСНАЯ ЦѢНА

Съ доставкою въ Спб. или пересылкою по империи

4 руб. 2 руб. 1 руб.

годъ.

подъѣода.

три мѣс.

Съ 1 января Съ 1 января, Съ 1 янв. 1 апр.

по 31 декабря, или съ 1 юля съ 1 юля 1 окт.

СВѢТЪ И РОМАНЫ

ГАЗЕТА СЪ ЕЖЕМѢСЯЧНЫМЪ ПРИЛОЖЕНИЕМЪ востоящимъ изъ произведеній лучшихъ русскихъ и иностраннѣхъ писателей.

За 1 годъ: СВѢТЪ и 12 том. роман. 8 руб.

За 1/2 года: СВѢТЪ и 6 том. роман. 4 руб.

За 3 мѣс.: СВѢТЪ и 3 том. роман. 2 руб.

Письма и деньги адресовать:

С. Петербургъ, редакція газеты „СВѢТЪ“

Невскій проспектъ, № 136.

РЕДАКТОРЪ-ИЗДАТЕЛЬ: В. В. КОМАРОВЪ.

Извѣзда е отъ печать кн. I отъ ДЕСЕТАТА год. на „Мисъль“ съ слѣд. СЪДЪРЖАНИЕ: П. К. Явровъ. Калиона. Лирическа поема. Пенчо Славейковъ. Честитъ поетъ. Н. Г. Данчовъ. Шапинецъ. Скица. Ка-рима. По нова година. Очерь. Р. Носевъ. Теорията на Ж. Ж. Руссо върху суверенитета и правителството. М. Куновъ. Ібенъ Гюи де Мопассанъ. Сѣн-ле-Пон. Очерь. Прѣвъ. отъ френски Д. Р. Дръ Д. Страшимировъ. Нашитъ селски училища. Какво да се прави. Критика. Т. Г. Бл. Бѣзанци. Разказъ отъ Мирча. Ж. и. Чирашко литераторство. (Свѣтлина, год. IX, кн. VII). В. М. Живота и дѣятельността на славянските просветители св. св. Кирилъ и Методий. Отъ Д-ръ Били. О. В. Психологическите закони на развитието на народите.

Аbonаментъ: 8. л. Който куши Д. Кихота (3 л.) и год. IV, V, VII и IX отъ Мисъль (32 л. вм. 44), X-та г. му се отстѣжи безплатно.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СДѢБНІТЪ ПРИСТАВИ

№ 1189

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мястното вѣстникъ „Плѣв. гласъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Тученишкото землище, а именно:

1) Една четвъртъ часть отъ воденица находяща се въ долния край на с. Пелишатъ състояща отъ единъ камъкъ и дърво покрита съ керимида, въ сѫщия дворъ хамбаръ надъ маза покрита съ слама сая и други постройки прости, въ двора градина около 1 декаръ оцѣнена за 150 лева; 2) Нива място. „подъ бояхъ“ около 5 декара оцѣнена за 40 лева; 3) Бранице място. „надъ лѣга“ около 2 декара оцѣнено за 10 лева.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 8 Февруари 1900 год. Дѣло № 748/99 год.

1—2 Сдѣбенъ Приставъ: П. Георгиевъ.

№ 1191

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мястното вѣстникъ „Плѣв. гласъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Тученишкото землище, а именно:

1) Една нива въ мястнота „три могили“ отъ около 18 декара оцѣнена за 54 лева; 2) Нива въ мястнота „три могили“ отъ около 3 декара и 4 ара оцѣнена за 12 лева; 3) Нива въ мястнота „три могили“ отъ около 9 декара и 7 ара оцѣнена за 30 лева; 4) Нива въ мястнота „три могили“ отъ около 6 декара оцѣнена за 18 лева.

Горните имоти принадлежатъ на Цвѣтко Кучовъ Бочовъ отъ с. Пелишатъ не сѫ заложени продаватъ се по взискането на Лачо Петровъ отъ гр. Плѣвенъ за 120 лева, лихвитъ и разноситѣ по исполнителния листъ № 6264 на Плѣвенски Окол. Мир. Сдѣбия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцелярията ми. гр. Плѣвенъ, 8 Февруари 1900 год. Дѣло № 749/99 год.

1—2 Сдѣбенъ Приставъ: П. Георгиевъ

№ 1192

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денѣтъ на послѣдното двукратно публикуване настоящето въ мястното вѣстникъ „Плѣв. гласъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Згаловско-то землище, а именно:

1) Лозе въ мястнота „срѣщу Пиперитъ“ отъ около 2 декара оцѣнено за 8 лева; 2) Лозе въ мястнота „Ливадето“ отъ около 1 декаръ и 7 ара оцѣнено за 8 лева; 3) Лозе въ мястнота „горнитъ лоза“ отъ около 2 декара оцѣнено за 8 лева; 4) Нива въ мястнота „подъ село“ отъ около 4 декара и 5 ара оцѣнена за 15 лева; 5) Нива въ мястнота „срѣщу ливадите“ отъ около 6 декара оцѣнена за 18 лева; 6) Нива въ мястнота „срѣщу ливадите“ отъ около 6 декара и 7 ара оцѣнена за 21 лева; 7) Нива въ мястнота „подъ село“ отъ около 5 декара и 5 ара оцѣнена за 15 лева; 8) Нива въ мястнота „подъ село“ отъ около 4 декара и 2 ара оцѣнена за 12 лева; 9) Нива въ мястнота „Вина“ отъ около 4 декара и 5 ара оцѣнена за 12 лева; 10) Нива въ мястнота „Бановъ доль“ отъ около 7 декара и 2 ара оцѣнена за 21 левъ; 11) Нива въ мястнота „надъ припека“ отъ около 9 декара оцѣнена 27 лева; 12) Нива въ мястнота „Бошовъ геранъ“ отъ около 4 декара и 2 ара оцѣнена за 12 лева; 13) Нива въ мястнота „оринчето“ отъ около 6 декара оцѣнена 18 за лева; 14) Нива въ мястнота „Оринчето“ отъ около 7 декара оцѣнена за 21 левъ; 15) Ливада въ мястнота „подъ село“ отъ около 1 декаръ и 2 ара оцѣнена за 4 лева; 16) Ливада въ мястнота „надъ пордимъ“ отъ около 3 декара оцѣнена за 12 лева; 17) Ливада въ мястнота „лозата“ отъ около 1 декаръ и 2 ара оцѣнена 4 лева; 18) Пиперитъ бостанъ въ мястнота „при лозата“ отъ около 7 ара оцѣнено за 3 лева; 19) Бранице въ мястнота (при лозата) „Горнитъ лоза“ отъ около 1 декаръ и 5 ара оцѣнено за 6 лева; 20) Къща въ с. Згаловецъ „долната махла“ отъ дѣвъ отдѣлъ отъ керичъ построена на земята покрита съ слама съ дворъ около два декара оцѣнена